

Astăzi, Duminică, 12 Octombrie, 2025
Sf. Mc. Prov, Tarah și Andronic
Sf. Ier. Cosma, episcopul Maiumei
Duminica a XXI-a după Rusalii (a Sfinților Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic)

Galateni 2

¹⁶ știind însă că omul nu se îndreptățește¹ din faptele legii², ci numai prin credința în Iisus Hristos, am crezut și noi în Hristos Iisus, pentru ca din credința în Hristos să ne îndreptăm, iar nu din faptele legii; căci din faptele legii nimeni nu se va îndreptați.

¹⁷ Dar dacă'n căutarea noastră de a ne îndreptați în Hristos ne-am găsit și pe noi înșine păcătoși, este oare Hristos slujitor al păcatului? Ferească Dumnezeu!

¹⁸ Că dacă pe cele ce eu le-am dăruit, pe acelea le zidesc la loc, mă adevăresc pe mine însumi călcător de poruncă.

¹⁹ Fiindcă eu prin lege i-am murit

¹ Nu este socotit drept în fața lui Dumnezeu și, prin aceasta, vrednic de mântuire.

² Faptele legii: stricta respectare a prescripțiilor vechi-testamentare, printre care și cele cu privire la mâncăruri.

legii, pentru ca să-I trăiesc lui Dumnezeu:

²⁰ m'am răstignit împreună cu Hristos; și nu eu sunt cel ce mai trăiesc, ci Hristos este Cel ce trăiește în mine; ceea ce trăiesc eu acum în trup, trăiesc întru credința în Fiul lui Dumnezeu, Cel ce m'a iubit și pe Sine Însuși S'a dat pentru mine.

Tit 3

⁸ Cuvântul e vrednic de crezare, și vreau ca aceste lucruri să le spui răspicat³, pentru ca cei ce l s'au încredințat lui Dumnezeu să aibă grijă să fie'n frunte la fapte bune. Acestea sunt bune⁴ și folositoare oamenilor.

⁹ Dar de întrebările nebunești și de genealogii⁵ și de certuri și de necrușișările de vorbe asupra legii

³ = Să le afirmi cu tărie.

⁴ Sens dublu: bune și frumoase.

⁵ Vezi nota de la 1 Tim 1, 4.

ferește-te: sunt nefolositoare și deșarte.

¹⁰ Pe omul eretic, după întâia și a doua mustrare îndepărtează-l,

¹¹ știind că unul ca acesta s'a înstrăinat⁶ și rățăcește'n păcat⁷, osândit de sine însuși⁸.

¹² Când îl voi trimite la tine pe Artemas sau pe Tihic, străduiește-te să vii la mine, la Nicopole, căci acolo m'am hotărât să iernez.

¹³ Pe Zenas legistul⁹ și pe Apollo¹⁰ trimite-i înainte, și ai grijă să nu le lipsească nimic.

¹⁴ Ai noștri să învețe și ei să fie'n frunte la fapte bune atunci când trebuința o cere, ca să nu fie ei neroditori.

¹⁵ Te îmbrățișează toți cei ce sunt cu mine. Îmbrățișează-i pe cei ce ne iubesc întru credință. Harul fie cu voi cu toți! Amin.

⁶ Cuvântul original e mai puternic: s'a pervertit; și-a schimbat propria-i natură (asemenea diavolului).

⁷ În sensul: continuă să rățăcească fără capacitatea de a-și mai găsi drumul.

⁸ = Cu care nu mai e nimic de făcut.

⁹ Jurisconsultul Zenas nu ne este cunoscut din alte texte.

¹⁰ Pentru faimosul Apollo vezi FA 18, 24; 19, 1 și mai ales 1 Co 1, 12; 3, 4-6, 22; 16, 12.

Luca 8

⁵ „Ieșit-a semănătorul să semene sămânța¹¹ sa. Și pe când semăna el, una a căzut lângă drum și a fost călcată în picioare¹² și păsările cerului au mâncat-o.

⁶ Și alta a căzut pe piatră; și dacă a răsărit s'a uscat, pentru că nu avea umezeală.

⁷ Și alta a căzut în mijlocul spinilor; și spinii, crescând împreună cu ea, au înăbușit-o.

⁸ Și alta a căzut pe pământul cel bun și a crescut și a făcut rod însutit”. Pe acestea spunându-le, a strigat: „Cel ce are urechi de auzit, să audă!”

⁹ Și ucenicii Săi Îl întrebau ce înseamnă această parabolă.

¹⁰ Iar El a zis: „Vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu; dar celorlalți, în parabole, ca văzând să nu vadă și auzind să nu înțeleagă.

¹¹ Iar parabola aceasta înseamnă: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.

¹² Cea de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva,

¹¹ Introducere proprie lui Luca, prin trei cuvinte cu aceeași rădăcină.

¹² Vezi nota de la Mc 4, 4 explicație pe care textul lui Luca o confirmă.

crezând, să se mântuiască.

13 Iar cea de pe piatră sunt aceia care primesc cu bucurie cuvântul când îl aud, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă.

14 Iar cea căzută între spini sunt cei care aud, dar umblând cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc.

15 Iar cea de pe pământ bun sunt cei care, auzind cuvântul cu inimă curată și bună, îl păstrează și rodesc într-o răbdare.

Ioan 17

1 Pe acestea le-a grăit Iisus; și, ridicându-și ochii la cer, a zis: „Părinte, a venit ceasul. Preamărește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preamărească pe Tine,

2 așa cum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca El să dea viață veșnică tuturor acelor pe care I i-ai dat.

3 Iar viața veșnică aceasta este: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis.

4 Eu Te-am preamărit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.

5 Și acum, preamărește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuți, cu slava pe

care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea.

6 Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Mie Mi i-ai dat, și cuvântul Tău l-au păzit.

7 Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat, de la Tine sunt;

8 căci cuvintele pe care Tu mi le-ai dat Mie, Eu le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M'ai trimis.

9 Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt.

10 Și toate ale Mele sunt ale Tale și ale Tale sunt ale Mele și Eu M'am preamărit într-o ei.

11 Și Eu nu mai sunt în lume, dar ei în lume sunt, și Eu la Tine vin. Părinte Sfinte, într-o numele Tău păzește-i pe cei pe care Mi i-ai dat, ca ei să fie una, așa cum suntem Noi.

12 Când eram cu ei în lume, Eu într-o numele Tău îi păzeam pe cei pe care Mi i-ai dat; și i-am păzit și nici unul dintre ei n'a pierit, decât fiul pierzării¹³, ca să se plinească Scriptura.

13 Dar acum Eu vin la Tine și pe acestea le grăiesc în lume, pentru

¹³ = Iuda Iscarioteanul.

ca bucuria Mea s'o aibă deplină întru ei.¹⁴

Tâlcuire

Prin spinii care înăbușă cuvântul adevărului dumnezeiesc, afară de bogăție, de desfătărilor și necazurile lumești, trebuie să înțelegem în vremea de acum și felurile învățături mincinoase, răspândite de învățați, care au pierdut adevărul și s-au abătut de pe calea lui. Asemenea învățături sunt foarte răspândite la noi: unele se împotrivesc fățiș și cu glas mare adevărului; altele o fac prin aluzii tainice, dar care pot fi înțelese de cei către care se îndreaptă. În fapt, ele lucrează precum o mireasmă amănitoare: pătrunzând pe nebagare de seamă, întunecă mintea și o fac să-și piardă conștiința limpede a celor ce o înconjoară. Cel ce s-a procopsit cu această miasmă începe să aiureze ca un lunatic, fiindcă toate i se înfățișează cu totul altfel decât sunt de fapt și de cum se înfățișează ele celui cu mintea

sănătoasă. Întâlnind un astfel de om, veți vedea că la el a pierit nu numai adevărul, ci însuși simțul adevărului s-a stins și minciuna s-a sălășluit în toată alcătuirea minții lui. Dar ce e de făcut? Nu trebuie să ascuți și să citești aiurelile lor; iar dacă le auzi ori le citești fără să vrei, scoate-ți-le din cap, iar dacă nu, să le cerni prin sita gândirii sănătoase creștinești și totul se va risipi ca fumul.¹⁵

¹⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

¹⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.